

05 mei 2020

75 jaar geleden werd Nederland bevrijd. Wie het leven onder het juk van de Duitse bezetter zich nog goed kan herinneren, zijn onze bewoners. Hoewel hun ervaringen in de oorlog diepzwart zijn, en sommigen deze periode het liefst zouden willen vergeten, zijn ze ook kostbaar. Want in deze moderne tijd zijn er steeds minder mensen die de terreur van de oorlog in levende lijve kunnen navertellen. In een reeks openhartige gesprekken delen onze bewoners het lief en leed van de Tweede Wereldoorlog.

Meneer den Heijer (1924)

Meneer Den Heijer was twintig jaar oud toen Nederland bevrijd werd. 'Ik verbleef op dat moment in Duitsland samen met mijn broer. We waren uitgezonden om in Duitsland te werken. Zoals velen van ons. Ik weet nog dat we in een hele massa liepen toen ik opeens mijn broer kwijt was. Ik liep vooraan en ben hem gaan zoeken. Ik vond hem in een greppel waarin hij was gevallen', vertelt meneer Den Heijer zichtbaar geëmotioneerd. 'Ik was zo bezorgd en bang dat ik hem alsnog verloren was.'

[Lees zijn verhaal.](#)

Mevrouw Neerings (1930)

Er was feest bij nagenoeg iedereen, maar op 5 mei 1945 kon het gezin van de 14-jarige Nel

Neerings er niet van genieten: 'Mijn broer Frits was tijdens een razzia meegenomen. Er waren heel veel mannen inmiddels teruggekomen, maar Frits kwam maar niet. Gelukkig kwam mijn broer vier weken na de bevrijding dan éindelijk naar huis. Wij waren een heel hecht gezin. We deden alles samen en het gemis van mijn broer was groot'. Deze herinnering raakt mevrouw Neerings zichtbaar: 'De dag dat mijn broer terug kwam vergeet ik nooit meer!'

[Lees haar verhaal.](#)

[Naar het overzicht](#)